

сърдце не го задържа и той се прехвърля въ Влашко и намира своето мѣсто като обикновенъ редникъ въ четата на славнитѣ войводи. Спиро Джеровъ е възпѣтъ въ стихотворението на Л. Каравеловъ „Я не плачи, я не тужи, горо ле зелена!“¹⁾ сжщо въ драмата му „Хаджи Димитъръ Асеновъ сжщо и въ Стефанъ Караджа“ отъ Т. Х. Станчевъ; той е и Вазовиятъ герой отъ повестъта „Немили недраги“ а въ драмата „Хъшове“ като Спиро Македонски е образа на Джеровъ.

Димитъръ Николовъ Зааралията (1833) нареченъ още Коджа Ибрямъ, умрѣлъ малко преди освобождението), роденъ въ Сливенъ или с. Черенъ-носъ (Кара-борунъ). Той е първиятъ, който се записва доброволецъ въ легията на Раковски въ Бѣлградъ 1862 година. Презъ 1864 година лѣтува съ чета въ Старопланина. Билъ високъ и снаженъ юначага, голѣмъ стрелецъ и нишанджия. На него било повѣрено знамето на Хаджи Димитра²⁾

Коста Евтимовъ (1834 — 1868) отъ Габрово; вдъхновена героична личностъ, който сѣкашъ билъ готовъ да се бие навсѣкжде, кж-

¹⁾ Стихотворението е изпѣто отъ войводата Георги Икономовъ на Оборище, 1876 год. То е записано въ ръкописа на попъ Груйо Бански. Вж. Звезделинъ Цоневъ „Съ кръстъ и мечъ“ („Попъ Груйо и Априлското въстание, 1876“) София, 1940, стр. 138 и 264.

²⁾ Д-ръ С. Табаковъ, История на гр. Сливенъ, стр. 201; Бобчевъ, ц. кн., стр. 118; Сп. „Поборникъ опълченецъ“, 1901, кн. IV. V.